

систематичне оновлення асортименту продукції підприємства; посилення інноваційного характеру інвестиційних програм і проектів; підвищення конкурентоспроможності продукції та суб'єкта господарювання шляхом активізації інноваційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Карюк В.І. Стимулювання інноваційної діяльності підприємств як інструмент підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки / В.І. Карюк // Теоретичні та прикладні питання економіки. - 2011. - № 24. - С. 362-367.
2. Коць О.О. Сучасний стан інноваційної діяльності в Україні та шляхи її активізації / О.О.Коць, Т.І.Свідрик // Вісник ЧТЕІ КНТЕУ, 2014. - Вип. 1 (53). Економічні науки. – С.279-289.
3. Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020»:[Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://nfp.gov.ua/files/sektor/Strategy2020updUA.pdf>

Тітенко З.М.

к.е.н., асистент кафедри фінансів

Національний університет біоресурсів

та природокористування України

Інноваційний розвиток підприємств України

Для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних товарів і послуг, як на національному та міжнародних ринках виникає питання прискорення інноваційних процесів на підприємствах України. Потрібно розуміти, що в ринкових умовах господарювання інноваційна діяльність є гарантією високоефективного розвитку бізнесу. Очевидні переваги застосування досягнень науки змушують підприємства нарощувати інноваційний потенціал та використовувати прогресивні, високотехнологічні процеси розробки товарів та послуг.

На сьогодні інноваційний шлях розвитку є невід'ємною або навіть визначальною складовою економічного зростання будь-якої країни світу. Досвід інших країн [1] засвідчує, що лише за умови широкого впровадження інноваційних розробок можливо наповнити як український, так і світовий ринки конкурентоспроможною продукцією вітчизняного виробництва. У зв'язку з цим вкрай необхідним є процес інноваційного заміщення, оскільки розвиток національної інноваційної системи багато в чому залежить від можливостей держави вчасно мобілізувати свій внутрішній інноваційний потенціал.

Потрібно розуміти, що підприємство орієнтоване на інноваційний тип розвитку, повинно постійно змінювати свої елементи (стратегії, структуру, процеси, продукти, персонал). Тіснішим стає взаємозв'язок між стратегічною та інноваційною діяльністю в умовах загострення конкурентної боротьби, підвищення ролі автоматизації управління, скорочення тривалості процесів розробки та впровадження нових продуктів[2, с.86].

Варто відмітити, що у 2017р. інноваційною діяльністю в промисловості займалися 759 підприємств, або 16,2% від загальної кількості. Серед регіонів найбільше інноваційно активних підприємств в Харківській, Тернопільській, Миколаївській, Черкаській, Кіровоградській, Івано-Франківській, Запорізькій, Сумській областях та м. Києві.

Інноваційний розвиток підприємств передбачає не лише продуктові і технологічні інновації, які в зв'язку з недостатністю ресурсного забезпечення мають ряд проблем щодо їх впровадження, але й управлінські, маркетингові та організаційні інновації. Потрібно розуміти, що в умовах сьогодення даний вид інновацій може стати передумовою стійкого розвитку підприємств, а також прискорити нарощення складових інноваційного потенціалу, що забезпечить інноваційний розвиток підприємства.

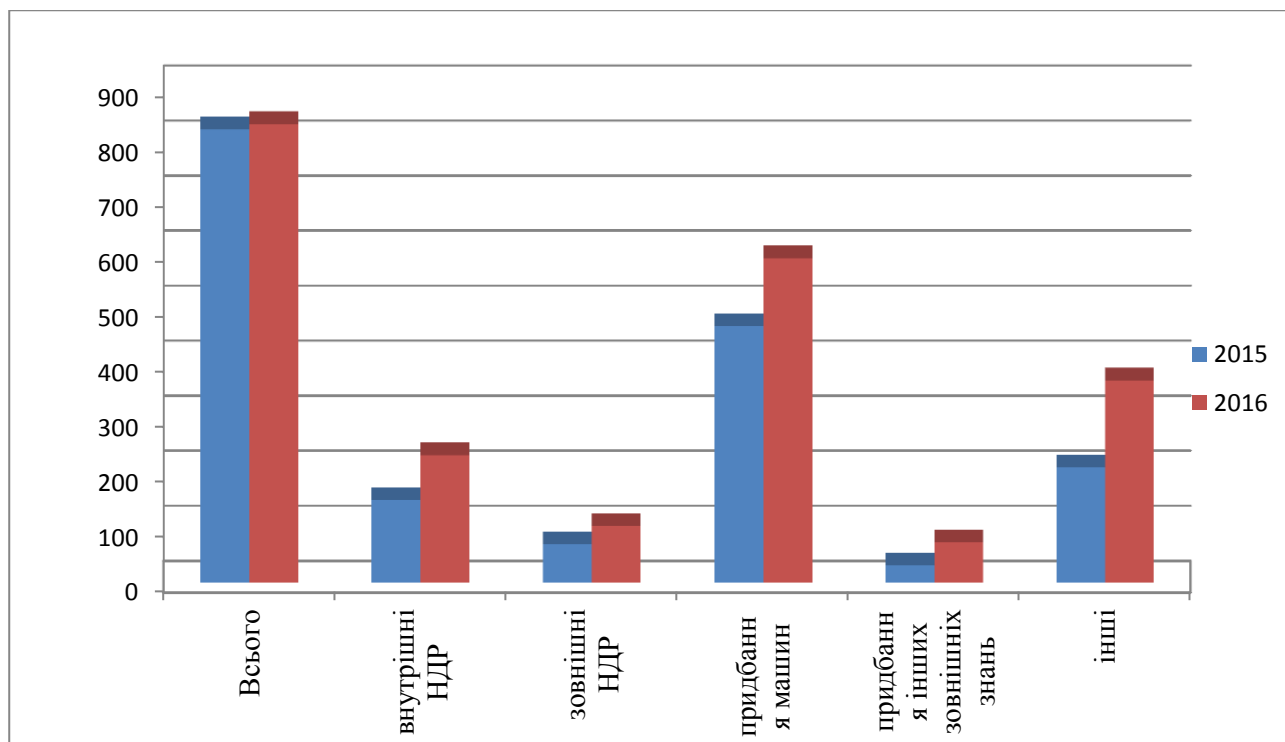

Рис. 1 Інноваційна діяльність промислових підприємств за напрямками проведених інновацій

Джерело: сформовано автором за [3]

Дослідженнями встановлено, що основними напрямами інноваційної діяльності підприємств України, є придбання машин, обладнання та програмного забезпечення для виробництва нових продуктів та послуг, крім того їх частка в 2016 році в порівнянні з 2015 роком зросла (рис.1).

Потрібно розуміти, що для зміцнення конкурентних позицій підприємств, перш за все, потрібно модернізувати їх виробничі потужності, що неможливо без належного фінансування інноваційної діяльності. Проте фінансування інноваційної діяльності підприємств здійснюється, переважно, за власний рахунок, що стримує впровадження інноваційних технологій.

Отже, реалізація напрямів інноваційної діяльності в Україні сприятиме підвищенню ефективності діяльності підприємств, а також сприятиме залученню додаткових інвестицій.

Список використаних джерел:

1. Марченко О. В. Визначення необхідних і достатніх умов для інноваційного розвитку підприємства // Актуальні Проблеми Економіки. 2008. № 6. С. 158-164.
2. Громика Р.П. Теоретичні засади інноваційного розвитку підприємства // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. 2013. № 5 (61). С.83-87
3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу [www. ukrstat.gov.ua/](http://www.ukrstat.gov.ua/).

Ховрак І. В.,

к.е.н., доц., доцент кафедри обліку і фінансів,

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського

Козицька Т.В.

студентка,

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського

Інвестиції в мистецтво чи мистецтво інвестицій?

Арт-інвестування є оригінальним та відносно надійним способом довгострокових вкладень. Об'єктами такого інвестування виступають твори живопису, графіки та скульптури, фотографії, антикваріат, кіно, музичні твори та театральні постановки. На теперішній час у законодавстві України не має визначення твору мистецтва, але це він є об'єктом інтелектуальної власності, які перелічено в ст.20 Цивільного кодексу України від 16.01.2003 за №435-4 [1].

Колекціонери інвестують у мистецтво більше за інших. Крім вкладення та прибутку, вони отримують престиж, можливість впливати на соціальні та культурні процеси, статус прогресивної особистості. Такі інвестиції в період економічних криз також додають виняткової стабільності та надійності. З факторів ризику такого інвестування виділяють складність оцінки вартості